

בס"ד ט' סיון ה'תשע"ז
הדלקת נרות - 19:23
צאת השבת - 20:15
רבנו תם - 21:10
שעון קיץ - לפי הלוח המדוייק של "אור החיים"

שנה שבע עשרה - עלון מס' 868
@ השבת לא אומרים "צדקתך"
@ לא אומרים תחנון עד יום שלישי יב' סיון.
@ ביום חמישי סוף זמן "ברכת הלבנה"
כל הלילה.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה הרביעית
בבית הכנסת "אוהל-מועד"

פרשת תשיב

מלביימי הפרשה:

- ← **מיפקד בני לוי ומשפחותם וחלוקת תפקידיהם.**
- ← **מצוות שילוח טמאים מן המחנה** - שיהיה המחנה קדוש וראוי שתשרה בו שכינה.
- ← **מצוות אשם גזילות** - להסיר הרע מן המחנה אשר יביא למריבה וקטטה.
- ← **דין הסוטה** - להסיר הקטטה מן הבית.
- ← **דין הנזיר** - להסיר מלחמת האדם עם נפשו.
- ← **ברכת כהנים** - שפע ברכה כתוצאה מדבקות ההשגחה האלהית. אמנם, השיא מגיע רק לאחר העמל שבדרך: **שלום פנימי, שלום הבית ושלום העם.**

מפטירין: "ויהי איש" (שופטים יג)
מרתק - ראו בעמוד 2
סיפור מההפטר

← **פירוט קורבנות הנשיאים ביום חנוכת המזבח.**

"מבין שילוישים שנה ומעלה" (ד' כ"ג)
בעבודת הצבא די לבן עשרים, שחם לבו בקרבו לקום נגד האויב בכח זרועו ולעמוד בקשיי המערכה. אבל העומד לשרת בקודש צריך שתתקרו בו רתיות הפחורות ותתיישב עליו דעתו. (אוצר הבאורים)
"כה תברכו את בני ישראל" (ו' כ"ג)
לרבי עקיבא כ"ץ מחכמי פראג היו עשרים וחמישה ילדים: שנים עשרה בניים ושלוש עשרה בנות. שתיים עשרה מהן השיא לכהנים, ואחת לרבי שבתאי הלוי שהיה יוצק מים על ידם. כשהיה רבי עקיבא כ"ץ, בניו וחתניו עולים לדוכן לברכת כהנים אמרו: רבי עקיבא מקיים את הפסוק: "כה תברכו את בני ישראל" - **כה בגימטריא=25.**

"וכל טמא לנפש..."
שלושת המגורשים שישנם מחוץ למחנה - מצורע, זב וטמא מת, הם כנגד ג' עבירות: "כל צרוע" - הוא כנגד עבודה זרה. **וְכָל זָב** - זו טומאה שקשורה לטומאת העריות, והטומאה הזאת, מביאה לזיבה. **וְכָל טָמֵא לְנֶפֶשׁ** - הכוונה להיטמא בשפיכות דמים. יוצא אם כן, ששלושת הטומאות - צרעת, זיבה, וטומאת מת, הם כנגד ג' העבירות החמורות.

"יאר ה' פניו... ישא ה' פניו"
מצינו בזוהר הקדוש, כי אותיות השם שהיו חרותות על הציץ היו מאירות ונוצצות, וכל מי שהציץ בהן היה נתקף אימה, לבו היה נשבר, וכך היו חטאיו מתכפרים. יוצא אפוא שעל-ידי "יאר ה' פניו" - שהאיר השם-יתברך את שמו, חזרו בני ישראל בתשובה וזה הביא לידי "ישא ה' פניו אליך..."

"ואיש את קדשיו לו יהיה"
מבאר ה"חפץ חיים" - לכל אדם שלשה חברים בעולם הזה. **הממון** בו השקיע כל חייו, **הבנים** שלו **והמצוות והמעשים טובים** שעשה. בשעת פטירתו הוא פונה אליהם: "בואו עימני" ועד מהרה הוא מגלה שהכסף עומד במקומו ולא זז... **בניו** מוליכים אותו עד פתח הקבר. והחבר היחיד - זה שהוא השקיע בו הכי פחות המצוות והמעשים טובים שעשה הולכים איתו לעולם הבא וממליצים טוב בעדו... **אם רק נדע היכן כדאי להשקיע...**
"כה תברכו את בני ישראל" (ו' כ"ג)
אין הכוונתם רשאים לעלות לדוכן במנעליהם אלא חולצים אותם לפני כן. רמז לזה מה שנאמר אצל משה רבנו "אל תקרב הַלֵם של נעליך מעל רגליך" **הלם** בגימטריה כהן שצריך לחלוץ נעליו לפני הברכה. (נזר יוסף)

פינת הניבים והפתגמים
כָּטוּב לְבוּ בַּיִן = בְּהִיּוֹתוֹ שְׂמַח, מְבַדָּח עֵקֶב שְׂתִית יַיִן.
דוגמה: כָּאֲשֶׁר רָאוּ הַחִילִים אֶת מִפְקָדֶם כָּטוּב לְבוּ בַּיִן, בְּקִשְׁוֹ אֲשׁוּר לְחַפְשָׁה מִיַּחֲדָת, וְאָכַן נַעֲנֵנוּ בְּחִיּוֹב.
מקור: ראו נא כָּטוּב לְבוּ-אֲמָנוּן בַּיִן [שְׂמוּאֵל ב יג] בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, כָּטוּב לְבוּ-הַמֶּלֶךְ בַּיִן [אֶסְתֵּר א י]. (ניבונכו)

הסינו מכשל מדרך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

שערות-גיסיון היופי והמכשלה ממנו
הנוזר מתנזר מתספורת: "כִּל יָמֵי נְדָר נִזְרוּ תַעֲרַר לֹא יַעֲבֹר עַל רֵאשׁוֹ קִדְשׁ יִהְיֶה גְדֹל פְּרַע שְׁעַר רֵאשׁוֹ".
ונשאלת השאלה: מה מיוחד באיסור של לא להסתפר? מה גדולה יש בלהימנע מתספורת וגילוח? מה קשה לא להסתפר 30 יום? יש הרבה אנשים שלא מסתפרים בכל ימי ספירת העומר, מפסח ועד שבועות – לא ראינו מהם שהפכו לקדושי עליון בשל כך...
מהי הגדולה של הנוזר שהופך ליקדושי בשל העובדה שהחליט להימנע מתספורת?
התשובה היא: היופי הוא נקודת האחיזה של היצר הרע. היופי בא לידי ביטוי בשערו של האדם. האדם מגיב ליופי באופן בעייתי המאפשר ליצר הרע להשתלט עליו, למצוא משכן בלבבו ולהעבירו על דתו. כשרוצים לבטא יופי מדברים על השיער. התעסקות בשיער מגרה את האדם לחטא. יוסף התחיל אוכל ושותה ומסלסל בשערו, שלח אליו הקב"ה את אשת פוטיפר. ולכן הנוזר הבין שבעצם היופי הוא מכשלה לאדם ולמרות הדחף ליופי הוא מונע עצמו על ידי כך שאיננו מסתפר. זו עוצמה שמעניקה לו את התואר קדוש.

"בניד בשחילי זחיים" - חינוך
שיחה אישית לחינוך טוב
עלינו להכיר את הילד, ואפילו על חשבון דברים אחרים – עלינו להתעסק פחות בקרצוף הבית ובהכנת ארוחות מסובכות, ולהתרכז, במקום זה, ביצירת הזדמנויות טבעיות להתקרבות אל ילדינו. כשנוסעים למקום כלשהו, אפשר לקחת ילד אחד ולנצל את הדרך לשיחה. גם כאשר מגהצים, או מקפלים כביסה, אפשר לדבר ולברר עניינים. השיחה האישית מסלקת, במקצת, את הקנאה שבין הילדים. כאשר שני ילדים חיים בבית קיימת ביניהם קנאה סמויה או גלויה, חלשה או חזקה. גם בין אנשים מבוגרים קיימת לפעמים קנאה, ואפילו בין אנשים נעלים וחשובים. גם שאול המלך, שהיה אדם עניו מאוד ו"יחבא אל הכלים" לא עמד לו כוחו כנגד רגש הקנאה בדוד כאשר שמע: "היכה שאול באלפיו, ודוד ברבבתי". קנאתו של הילד נובעת מן ההרגשה שיש לו מתחרים. כדי לסלק את הקנאה הילד צריך לדעת שהוא עולם בפני עצמו. כל ילד חניד להוריו. התקשרות בבית צריכה להתנהל על-פי הנתונים המציאותיים, וזאת גם כאשר עסוקים מאוד.

<p>כל הישועות והברכות לדניאל ושמחה דוידי שתרמו לסעודה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל לרפואתם והצלחת כל ילדיהם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, בפרנסה טובה, וחיים טובים ומאשרים זרע קודש במהרה לדוד והדר דוידי זיווג הגון לאורטל בת שמחה וברכה לאפרת-בתי ואופיר הי"ו</p>	<p>מרות ואיחולות לפסח לברוך והילה גולדי לרגל הולדת הבה יהי"ר שתגדל כאמותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאה, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה וברכה והצלחה ליצחק גולגי ולמשפחת דאוד</p>	<p>רפואה שלימה לסיג'לית סמדר בת דינה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרני"ב אבריה וש"יה רפואת הנפש ורפואת הגוף. שתחזור לאיתנה הראשון. נא להתפלל לרפואתה.</p>	<p>סרכה והצלחה לרויזן וקרן מוסאי על הסיוע לזיכוי הרבים. שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה, וירונו נחת ושלווה. מכל יוצאי חלציהם.</p>	<p>שיעור התורה הגדול בתבל ארגון "אברהם יגל" משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"</p>
---	---	--	---	--

<p>סרכה והצלחה לשמעון ושרה יוסף שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות וטובות ושיתגשמו כל משאלותם לטובה וירונו נחת ושלווה. מכל יוצאי חלציהם.</p>	<p>סרכה והצלחה לכ"אה שלומי בת מרים מנב"ת שתזכה לזיווג הגון ומשורש נשמתה הטהורה בריאות אושר ופרנסה טובה לשנים רבות וברכה למרים שלומי</p>	<p>סרכה והצלחה לזריה ואורלי חובב על הסיוע לזיכוי הרבים. שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה, הקב"ה יאריך ימיהם בטוב וירונו נחת ושלווה. מכל יוצאי חלציהם.</p>	<p>סרכה והצלחה למרדכי ורחל נאמן שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות וטובות ושיתגשמו כל משאלותם לטובה וירונו נחת ושלווה. מכל יוצאי חלציהם.</p>	<p>סרכה והצלחה למורן דוידי וכליטל דוידי בנות גילה מנב"ת שתזכנה לזיווג הגון משורש נשמתן הטהורה. רפואה ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב וברכה והצלחה ליעקב וגילה דוידי</p>	<p>סרכה והצלחה לאישרי ואלינור דקל על הסיוע לזיכוי הרבים. שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה, וירונו נחת ושלווה. מיוצאי חלציהם.</p>
---	---	--	---	---	---

<p>לע"נ הצנועה והענוה אביגיל ממן בת אסתר ז"ל השבוע פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה</p>	<p>לע"נ הצנועה והענוה דינה שלומזה בת עזרא ז"ל יג' סיון פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה</p>	<p>אזכרה במלאת 11 חודשים לע"נ הצנועה והענוה רחל מוסאי בת ביבי ומרדכי ז"ל תתקיים ביום חמישי יד' סיון תשע"ז (08-06-17) בבית הכנסת "אוהל מועד" הנשיאים 3 בינה. 19:00 - מנחה, דברי תורה, ערבית וסעודת מצווה. יום שישי ב- 08:00 בבית העלמין</p>	<p>סרכה והצלחה לאירטל בת לידה וכלאושירית בת לידה שתזכנה לזיווג הגון משורש נשמתן הטהורה. והצלחה לשמואל-דניאל בן לידה רפואה ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב וברכה והצלחה ורפואה ליצחק ולידה אהרוני</p>	<p>סרכה והצלחה לאבי ועליזה ככלפון שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות וטובות ושיתגשמו כל משאלותם לטובה וירונו נחת ושלווה מיוצאי חלציהם.</p>
--	--	---	--	---

<p>שבת שלום זמבודק</p>		
<p>לע"נ נשמת : מנשה אגדי בן טובה וראובן ז"ל נחמיה יום-טוב בן טאוס ושולם ז"ל רבקה ישראל בת ברוד ז"ל אמיל גרינברג בן דינה ז"ל רוזה אייל בת שרה ז"ל אסתר אמיתי בת נרגיס ז"ל רינה עדיקה בת חסינה ז"ל</p>	<p>לע"נ לוי : הרב ישעיהו מהצרי ז"ל בן יוסף הי"ו לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה ניסן אברהם בן נחיה ז"ל שמואל אברהם בן גולשן ז"ל רחל מוסאי בת ביבי ומרדכי ז"ל יוסף כרמי בן רחל ז"ל נפתלי דהן בת רבקה ז"ל אסתר ממנ בן פרוחה ז"ל</p>	<p>רפואה שלימה והחלמה מהירה : שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו נהוראי-חנניה בן דינה ומיכאל הי"ו באבאי באבאי בן מורודי הי"ו יהונתן אריאלי בן שרה הי"ו סיגלית סמדר בת דינה מנב"ת</p>
<p>מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו</p>	<p>בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל</p>	<p>ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.</p>

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

שטיפת כלים בשבת, וסידור מיטות וחדרים

שאלה: האם מותר לסדר את המיטה בשבת ליופי, כאשר אין כוונה לישון עליה בשבת? והאם מותר לשטוף כלים שאין בהם צורך, משום שהדבר מפריע מאד ואף גורם לאי נעימות מאורחים?

תשובה: עיקר הדין, שאין להדיח (לשטוף) כלים בשבת, כאשר אין בהם צורך ליום השבת עצמו. ושורש האיסור בזה, משום שאין להכין משבת ליום חול. וטעם האיסור, משום שאסור שיטרח אדם בשבת, עבור דבר שאינו לצורך השבת עצמה.

הצעת מיטה בשבת

כתב המגן אברהם (סימן שב), שמיטה שהיא עומדת בחדר, ויש בחדר זה אנשים, ודבר מגונה הוא שתהיה המיטה בלתי מסודרת, מותר להציע אותה בשבת במצעים, אף על פי שאין כוונה לישון עליה בשבת. וכן פסק המשנה ברורה. ומדבריו מבואר, שכל שכן שמותר לסדר את המיטה שמוצעת כבר בשבת, כדי שתראה נאה. כל שיש צורך בדבר משום נקיות וסדר לכבוד שבת.

שטיפת כלים לצורך נקיות

ולענין השאלה האם מותר לשטוף כלים לצורך נקיות, אף על פי שאין כוונה להשתמש בהם בשבת.

הנה בשאלה דומה לזו, נשאל הגאון רבי אליעזר יהודה ולדנברג זצ”ל, על ידי משגיח בית החולים שערי צדק בירושלים. וכך היתה השאלה:

שטיפת כלים מסיבות הגייניות

על פי הוראות משרד הבריאות, אסור להשהות כלים מלוכלכים בשטח בית החולים, מטעמי הגיינה. ומעתה, האם מותר לצוות בית החולים לשטוף את כלי הסעודה בשבת, אף על פי שאין בהם כל צורך בשבת?

והשיב הגאון זצ”ל (בשו”ת ציץ אליעזר חי”ד סימן לו), שמאחר וכל האיסור להדיח כלים בשבת, הוא משום הכנה משבת לחול. הרי כאן, אין השטיפה לצורך יום חול, אלא לצורך עצם יום השבת, שרוצים שהכלים יהיו רחוצים בשבת, מטעמי הגיינה. ומעתה נראה שמותר לשטוף את כלי הסעודה בבית החולים, אף בשבת.

וכעין זה כתב בספר שמירת שבת כהלכתה (פ”ט), שמותר להסידר מהשלחן את כלי הסעודה לאחר סעודה לישית, כדי שהחדר יראה נקי ומסודר. הואיל ואין זה לצורך מוצאי שבת, אלא יש רצון שכבר בשבת החדר יראה נקי ומסודר.

וכן הגאון רבי שלמה זלמן אוירבך זצ”ל, בספר שלחן שלמה (סי’ שכג) כתב, שמי שקשה לו לסבול חוסר נקיון, או שמצויים בביתו נמלים הנמשכים לשיירי מאכל, או שחושש שמא יבואו אליו אורחים וימצאו שבתו אינו מסודר, מותר לו לשטוף את כלי הסעודה בשבת, הואיל ואין זה לצורך מוצאי שבת, אלא לצורך השבת עצמה. (והביא כל זה מרן זצ”ל בספרו).

כאן המקור לציין, כי הגאון רבי אליעזר יהודה ולדנברג זצ”ל, היה אוהב דבק מאח למרן זצ”ל, והיה מרן זצ”ל אומר, כי הוא והגרא”י ולדנברג הלכו בדרך פסיקת ההלכה באותה הדרך. ואמר פעם הגרא”י כי מרן זצ”ל הוא ידידו הטוב ביותר. וכששמע כן מרן זצ”ל, אמר, גם אני מרגיש כך כלפיו. ולאחר שנפטר הגרא”י, ערך לו מרן זצ”ל אזכרה בבית הכנסת שלו, כפי שנוהגים לעשות עבור קרובי משפחה.

ולסיכום: כל שיש צורך בדבר, מותר לסדר את המיטה בשבת, כדי שהיא תראה מסודרת בשבת.

וכן, במקום שיש צורך בדבר, כגון לכבוד אורחים וכדומה, מותר להדיח כלים בשבת, אף על פי שאין בהם צורך לאכילה בשבת, אלא בכדי לשמור על הסדר והנקיון.

הידעת? סיפור מזההפטרות

הפטרות נשא: מפטירין שופטים יג'

בפרשתנו יש ארבעה נושאים חשובים אשר חורגים מהנושא שפרשות במדבר ונשא. הנושאים עוסקים בספירה של השבטים וכן בארגון וסדר במחנה ישראל. א. שילוח טמאים מחוץ למחנה. ב. הלכות מעילה - הוצאת חפץ מן הקדש לחולין. ג. פרשת סוטה. ד. פרשת נזיר. שלוש הראשונות החטא הוא שלילי. לעומת זאת נזיר מדובר בתוספת קדושה. לדעת הרמב”ן הנורות הזאת היא חיובית ועל כן כשמפסיק מהנזירות מביא חטאת. ומסביר שבתורה לא מפורש למה מביא קורבן חטאת, אלא הטעם הוא שהיה צריך להמשיך כל חייו להתנזר משהפסיק וחזר לתאוות העולם יקרב קורבן חטאת. לעומתו פוסק הרמב”ם בהלכות דעות פרק ג’ הלכה א’: שמא יאמר אדם הואיל והקנאה, התאוה והכבוד מוציאין את האדם מן העולם, אפרוש מהן ואז אוסר על עצמו מלאכול בשר, ולשתות יין ולא להתחתן וכו’.

ובכך אעבוד את ה’ ביתר קדושה, וביתר רוחניות. אומרים לו חכמנו ז”ל לא די במה שאסרה התורה אתה מוסיף על עצמך ייסורים אז אין סוף לאיסורים ולסיוגופים. על כך אמר שלמה המלך ”אל תהי צדיק הרבה ואל תתחכם יותר למה תשומם” (קוהלת ז’ פ”ז) מבין כל העניינים בפרשה נבחר להפטרות השבוע הנושא המדבר בנזירותו של שמשון. ”ויהי איש אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה. וירא מלאך ה’ אל האשה ויאמר אליה הנה נא את עקרה ולא ילדת והרית וילדת בן, ועתה השמרי נא ואל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמא, כי הנך הרה וילדת בן ומורה לא יעלה על ראשו כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן והוא יחל להושיע את ישראל מיד פלשתים”. המשנה במסכת נזיר מבחינה בין סתם נזירות -עליה מדברת פרשתנו- והיא לשלושים יום לבין נזירות שמשון שהיא נזירות עולם. הנזיר שבפרשתנו הופך את עצמו לנזיר. שמשון הוא נזיר אלוהים. והמצוות שמטיל המלאך על אמו של שמשון. ומבאר רד”ק: כל הדברים שאסורים לנזיר גם לך אסור, ”וכל טמא” זה הדברים היוצאים מהגפן כגון חרצנים. השוני בין הנזיר המדובר בפרשתנו לנזירות שמשון שאדם שקיבל על עצמו נזירות אסור לו להיטמא למת ואילו שמשון ניטמא למת. הקשר בין הפרשה להפטרות שמדובר בנזירות, וכן מילת המפתח הוא שורש פלא”א. ”איש או אשה כי יפליא לנדור נדר נזיר”. ”פלא”א פרושו יפריש. בהפטרות כשנשאל המלאך לשמו ”למה זה תשאל לשמי והוא פלא”א”. ”פלא”א פרושו מופרש ומובדל (ת. יונתן) כפשוטו מלאך ולא אדם. המלבי”ם מפרש ששמו אכן פלא”א שהמלאך נשלח לעשות פלאות כמו שכתוב ”ומפליא לעשות”. כך תפילה לה’ שיפליא לעשות, ויגאלנו בקרוב אמן. (בברכת השם ג.פ.)

" ואבותינו סיפרו לנו "

הבקשה האחרונה על ערש דווי

והחתונה המרגשת שכולם התייפחו

המעשה אירע לפני פחות משנה. הייתה זו שעת לילה, הייתי באמצע פגישה חשובה בירושלים. לפתע אני מקבל טלפון מיהודי יקר, ידיד קרוב ואוהב חסד. לפי קולו הבהול הבנתי שיש כאן משהו דחוף. "עזוב הכל", הוא אומר לי, "וסע כעת לתל השומר".

"במחלקת טיפול נמרץ", סיפר, "שוכבת אישה מבוגרת בת 89, חולה מאוד, אבל צלולה בדעתה. מצבה הידרדר והיא סובלת מכאבים עזים ביותר. הרופאים החליטו בהסכמת ביתה השווה לידה, לתת לה מנות מורפיום לשיכוך הכאבים, אך הודיעו כי המינון החזק של התרופה יביא לטשטוש מוחלט ואיבוד צלילות הדעת. הבת שוחחה על כך עם אימה שידעה על מצבה הרפואי החמור והכאבים העזים מהם סבלה, ושאלה אותה: 'אמא, האם יש לך בקשה שאת רוצה כעת לבקש בעוד דעתך צלולה?'

'כן', אמרה האמא, 'אני רוצה שיבוא רב לברך אותי. זו הבקשה האחרונה שלי והיא חשובה לי'. הבת, לצערנו עדיין אינה שומרת תורה ומצוות, ואינה מכירה רב לפנות אליו. היא פנתה אליי, וגם אני לא מכיר רבנים. אבל אתה יהודי חרדי שומר מצוות, לכן אני מבקש ממך שתיסע בבהילות אל האישה החולה, כיוון שהרופאים מעכבים את הטיפול הרפואי עד הגעתך".

עזבתי הכל ונסעתי מהר לתל השומר. בדרך יצרתי קשר עם הרב שלי, עימו אני נוהג להיוועץ בכל דבר, ושאלתי אותו מה עלי לעשות ומה לומר לאישה השוכבת על ערש דווי. אמר לי הרב, כידוע אין ערוך אפילו להרהור תשובה של אדם לפני פטירתו, לכן תשתדל מאוד להוביל בחכמה למצב שהיא תזכה להרהורי חרטה ותשובה. הוא ייעץ לי להציע שהסובבים יבקשו ממנה סליחה בשם המשפחה, לאחר מכן היא תבקש מהם, וכך להציע לה לבקש סליחה מרבשי"ע, לומר עימה 'שמע ישראל', ואם אצלוח גם את פסוקי הווידוי.

הגעתי למחלקה בביה"ח. קידמו אותי ריח חריף של תרופות וזמזום חרישי של מכשירים שונים. בבת אחת מתנתקים מהיעולם' מחוץ לביה"ח, ליעולם' בתוך ביה"ח, שלא נדע. ליד מיטת החולה ניצבו הבת, ובנה, צעיר חילוני. הם הביטו עלי כאילו נפלתי מכוכב אחר, כשהם לא מבינים בדיוק את המתרחש. למרות זאת הם שיתפו פעולה מתוך כבוד לבקשתה האחרונה של הסבתא.

הקשישה החולה שמחה מאוד על הגעתי. היא ביקשה שאברך אותה. לאחר הברכה הצעתי לבת ולנכד שבשעה שחובה ונשגבה כזו כדאי להם לבקש סליחה מאימם בשם כל המשפחה. הסבתא כמונן הביעה סליחה מוחלטת. בשלב זה אמרתי לה, ודאי שהמשפחה אוהבת אותך מאוד, למרות זאת כדאי ברגעים כאלו לבקש גם סליחה, לשמוע את הסליחה האדיבה ושאינם מקפידיים כלל. היא נענתה ואז סיפרתי לה עד כמה ברגעים כאלו נמצאים קרובים להקב"ה, כאשר השכינה שורה למראשותיו של חולה, ועל כן כדאי לה מאוד לבקש סליחה תוך הבעת חרטה מדי יתברך.

ניכר היה עליה המכאוב הגופני בו הייתה שרויה. מתוך הסבל החלה להוריד דמעות ופנתה לריבונו של עולם בבקשת סליחה וחרטה. הבת והנכד עמדו מהצד דומעיים אף הם, בפליאה עצומה עד כמה ניתן להתקרב לוחשי"ע גם ברגעים האחרונים של החיים בצלילות הדעת. בדקות שלאחר מכן היא אמרה עימי "שמע ישראל" ואת פסוקי הווידוי, ולבסוף ביקשה שוב ברכה, ולפתע אף פנתה לביתה ונכדה הנמצאים לידה, בבקשה נרגשת להתקרב לבורא עולם ולהיטיב את דרכם, כשעינייה אדומות וספוגות בכי חרישי. היא הבינה היטב שאלו הרגעים האחרונים בחייה בצלילות הדעת. לאחר מכן נפרדה

מביתה ונכדה, ואני יצאתי מביה"ח, עם לב שבור, אך עם סיפוק רב על הצלת נפש יהודי.

לא תיארתי לעצמי מה צפוי עוד להתחולל.

חלף שבוע, ועוד שבוע. חודש ימים, וכמעט שכחתי מהסיפור. יום אחד מתקשר אלי אותו יהודי שביקש שאלך לביה"ח. "אתה זוכר שנסעת לתל השומר לחולה המבוגרת?", שאל. "כן, ודאיי", אמרתי ומיד התעורר בי יצר הסקרנות לשמוע מה בפיו. "היא נפטרה לפני שבועיים, אבל פעם אחת כשהתעוררה לרגע מההתרדמת והטשטוש, המשפט היחיד שאמרה היה: 'תקראו לרב שיבוא אלי עוד פעם'. כמונן שהדבר לא הסתייע, משום שהיא הייתה תחת השפעה חזקה מאוד של תרופות".

התרגשתי מאוד וזוה מבחינתי הסתכם הסיפור, אולם מעבר לקו המתינה לי הפתעה: "לא התקשרתי אליך כדי לצער אותך ולספר שהיא נפטרה", המשיך בשיחה. "ידיד אחר שלי, פנה אליי שביתו עומדת להינשא לנכד של אותה קשישה שהיה איתך בביה"ח. הנכד הזה סירב עד לאחרונה בשום אופן להינשא כדת ישראל, חרף רצונה של משפחת הכלה. הוא לא הסכים שיופיע רב בחתונה לסדר חופה וקידושין ולא היה עם מי לדבר. לאחר מה שאירע עם הסבתא ברגעיה האחרונים, הוא מבקש שרב יחתן אותו ולקבל הדרכה ראויה כפי ההלכה לקראת החתונה, אבל רק על-ידי הרב שהיה אצל הסבתא בבית החולים... משימה נוספת מוטלת עתה לפתחך".

הייתי מופתע לחלוטין. כח הניצוץ היהודי שחלחל בקרבו של הנכד, מציל את המשך שלשלת הדורות בקרב המשפחה הזו, שיהיו דורות כשרים והגונים.

כך מצאתי עצמי בשבועות הקרובים נוסע להדריך את החתן הצעיר, ובמקביל החל להיכנס אף למסגרת תורנית למשך מספר שעות מדי יום, כשאור התורה ממשיך ומשפיע על אורחות חייו. גם הכלה זכתה לקבלת הדרכה והכוונה על-ידי אישתי, אשר קישרה אותה עם רבנית חשובה, לקראת בניית בית כהלכה בישראל.

לאחר תקופה קצרה הגיע היום הגדול. בשעת אהה"צ נסעתי לעבר אולם אירועים מפואר במרכז הארץ, לערוך חופה, לראשונה בחיי. יחד עימי הבאתי רב הבקיא בהלכות סידור קידושין, ונעמדנו תחת החופה המפוארת. היה זה יום שרבי. השמש החלה שוקעת ונצנוצי כוכבים כבר נצפו ברקיע. תאורה חזקה כוונה לעבר החופה, ואני, שאיני רגיל לשאת דרשות אפילו בקרב המשפחה המצומצמת, מצאתי עצמי עומד מול קהל שאיני מכיר מלבד החתן ואימו, מבקש לשאת דברים לפני עריכת החופה והקידושין. דיברתי בהתרגשות רבה, סיפרתי לבני המשפחה שרובם לבשו כיפות לבנות חד פעמיות, את כל מה שאירע עם הסבתא בביה"ח, את בקשתה האחרונה וכיצד ניצלה את הדקות האחרונות בחייה בצלילות הדעת לשוב ולהתקרב לריבונו העולמיים. על כך שבזכות דמעותיה של הסבתא על ערש דווי היא זוכה שנכדה נישא כדת וכהלכה והצאצאים יהיו כשרים.

למרות החום המעיק, נדמה היה כביכול ירד גשם בקרב הקהל. המבוגרים שבהם לא הצליחו להתאפק והתייפחו בקול חנוק. גם אני הזלתי עימהם דמעות התרגשות. ומתוך ההתרגשות הגדולה, פצחה התזמורת בשיר החופה. לא אשכח את החופה הזו כל חיי. החתן והכלה מיררו בבכי נרגש, וכאשר החתן שבר את הכוס צעקו כולם בשמחה גדולה: "מזל טוב!!".

אני מסיים את הסיפור ובוכה מהתרגשות. אני מודה לדי שזכיתי להיות שליח למעשי חסד כה מופלאים, בסיום שירת חיים של סבתא יהודייה, ובתחילת צמיחת חיים בהקמת בית בישראל, בזכות אותו ניצוץ יהודי שאיני כבה לעולם, בזכות בקשה של סבתא יהודייה על ערש דווי. בזכות מעשה חסד.